

רוני,

כבר כשראיתי את מודעת הדרושים (או יותר נכון לומר- דרושות) שפרסמת ושהכילה מילים מפוצצות כמו "אגינדה פמיניסטית" ו- "משרד עורכות דין" ידעתי שמצאתי את שחיפשה נפשי. אומנם לא יצא לנו לעבוד יחד תקופה ארוכה מאוד אך עברה כמעט שנה, בה למדתי ממך המון. למדתי עד כמה אפשר לנצל את הכלי המשפטי כדי לעשות שינויים חברתיים, לעזור לזולת, לשקם נפגעים .. הבנתי כמה כוח יש לכלי הזה ושמחתי לגלות שיש גם כאלה שמתמשים בו למטרות טובות ונעלות. למדתי עוד הרבה דברים מההתנהלות המקצועית שלך אך הדבר שתמיד יהדהד לי בראש הוא שאסור לוותר וצריך לעשות דברים בכל הכוח בלי לפחד, לא מהפרקליטות, לא מהעליון ולא מאף אחד! תמיד ללכת עם הלב ועם הדבר שמאמינים בו והכי חשוב לא צריך לשקשק מסיטואציות חדשות אלא ליהנות מהן ובעיקר ללמוד מהן (למדתי גם לא להתלהם ובטח שלא אם אעמוד מול השופטת גנות....).

דרכינו נפרדת כעת כי היה עליי לעזוב ולעשות התמחות אך בליבי תמיד אזכור את התקופה שעבדתי אצלך ותמיד אשמח לראות את השם שלך בעיתון ולהתגאות בבוסית שלי. מאחלת לך שתעשי עוד הרבה ניסים ונפלאות וכמו שהגדרת את זה פעם- תיכנסי בכל רשויות המדינה הרשלניות האלה ותראי להן מזה! אחרי שעבדתי אצלך וראיתי עד כמה התנהגות הרשויות מקולקלת, מרושלת, פוגענית, חסרת טיפת התחשבות באזרח הקטן, איפשהו איבדתי את התמימות והסתכלתי למציאות בעיניים.

כל תיק שעבדתי עליו אצלך היה אצלי תמיד בחשיבות עליונה, כל חיפוש משפטי, כל כתב תביעה התחבר לי ללב, למקום שמקווה שיהיה טוב ושהבן אדם המסכן הזה שעבר כל כך הרבה בחייו- יקבל סוף סוף קצת נחת. איששת לי את התחושה הזאת שכשעושים משהו שמתחברים אליו ברמה האישית זה מספק יותר מכל דבר אחר. סיימתי את תקופת העבודה אצלך במינוס כי משכורת סטודנט של 1000 שקל בחודש לא מספיקה אפילו למימון מסטיק, אבל, אני יוצאת מהתקופה הזאת עשירה בתובנות וסיפוק על שעשייתי המשפטית אצלך עשתה טוב לכמה אנשים בעולם הלא קל הזה, בלשון המעטה.

אני מאחלת לך, לנחום הפרקליט המקסים ולכל המשפחה, חג שמח, נחת, אהבה, הצלחה והמשך עשייה פורייה.

בברכה, אהבה והוקרה,

אדר שורץ